

SBORNÍK

JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ V PRAZE

Rodopis - Historie - Heraldika.

Vychází 1/4letně. — Majitel, nakladatel a vydavatel spolek: Jednota Starých českých rodů v Praze. — Rediguje Dr. Vincenc Matina. — Redakce a administrace Praha II., Jircháře 10. Telefon 438-76. — Odpovědný redaktor Dr. Jan Rejsa. — Předplatné: ročně Kč 12.—

Příspěvek členský: Kč 36.—, za správní rok. — Zápisné Kč 3.— pro nové členy.

Užívání novin. známek povoleno výn. řed. počt ze 7. června 1933 č. 142829/VII-1933.

Dr. Josef Volf:

ČEŠTÍ EXULANTI V MATRIKÁCH PERENSKÝCH.

VI.

Koch Kašpar z Litoměřic měl r. 1629 v Perně spor o almužnu, viz Honejsk, Vlast XV, str. 123. Jméni jeho mu bylo konfiskováno, viz Bílek, Konf., str. 1124. Kmotrem synu Jiřího Sequenidesa Chotěborského 26. V. 1630; pohř. 31. VII. 1631; zemř. mu syn 20. XII. 1633.

Koch Valentin z Prahy. Pozůstalá po něm dcera Alžběta, zemřela svobodná 22. IV. 1635.

Kochalka M. z Litoměřic, pastor, viz Péscheck, Exul. 37; 4. VII. 1633 zemř. mu dceruška, viz Péscheck, Gegenreform., II, 525.

Kochan z Prachové Jan, rodem ze Strakoníc, vyhnanec z Prahy (Joh. Kochanius aus Prag), žil r. 1631 se ženou, matkou a 4 dětmi v Perně, kde se mu narodilo ještě 5. dítě; zemř. 6. II. 1638. Kmotrem synu exulanta z Prahy 30. XII. 1636. Syn (?) jeho Jan dostal r. 1656 jakožto exulant v Žandavě pas do Strakonice a Berouna; zemřel r. 1674 v Žandavě, viz Schmertosch 1902, str. 122, č. 97. Jeho manželka či příbuzná Lidmila se 4 dětmi je zapsána v Perně, viz Schmertosch, I. c.

Kochanová z Prachové Kateřina, vdova po Valentinovi Kochovi, jenž byl r. 1621 stát, žila r. 1629 s pěti dětmi v Perně; r. 1640 je v Žandavě, viz Bílek, Konf., str. 277; Schmertosch 1902, str. 121/2, č. 97. Dcera (?) Kateřina, svobodná, pohř. 4. VIII. 1632.

Kochelius František z Litoměřic kmotrem 19. III. 1632. Viz Teplý, 1900, str. 95.

Kocholius Jan, M.; 31. VIII. 1630 zemř. mu děcko, viz Pescheck, Gegenref. II. str. 525. Jde tu as o Mag. Jana Chocho-liusa, viz s. v.

Kolca Jan z Prahy, 4. VIII. 1632 nar. se mu syn Jan Adam. Km. byli: Václ. Písecký, Jan Veniger a pí Zuzanna Kapláňková.

Kolda Tobiáš z Litoměřic byl 13. VIII. 1626 kmotrem synovi Mart. Holuba z Litoměřic.

König Jan z Prahy, viz Pescheck, Exul., str. 161. Pohř. 8. VI. 1628; za hrob 2 k. gr., viz Kirchenrechnungen 1627/8: 16. VIII. 1632 zemř. opět nějaký Hans König.

König Jiří z Chabařovic v Čechách. 12. III. 1638 se mu nar. dcera Markéta. Mezi kmotrami také panna Anna, dcera Řeh. Houšky z Čech.

Koranda Bedřich z Prahy. 2. IX. 1637 zemř. mu dítě v šesti-nedělích.

Koranda Jan. 2 jeho synové zemř. 19. VIII. 1632; za hrob 2 k. 8 gr.; v knize mrtvých: 2 Kinder eines Edelmannes in Jonas Werks Hause 19. VIII. 1632.

Korandová, choť Bedřicha Eliáše K. z Prahy, zemř. 14. III. 1630; za pohřeb nedáno nic. Srv. Pescheck, Exul. str. 37; týž, Gegenref., II, str. 525.

Koravik (?), viz Pescheck, Exul. str. 161.

Kosař Daniel z Pokratic, žil v Perně. R. 1631 byl uvězněn na trhu v Litoměřicích, viz Bílek, Ref. str. 89.

Kosseler Bart. z České Lípy. Dceruška po něm pozůstala zemř. 2. VIII. 1630.

Košárková Lidmila z Prahy zemř. 10. IX. 1632; její syn pohř. 13. IX. 1632.

Košárský Jan. 28. V. 1630 zemř. mu dcera; za pohřeb nic.

Košecký Václav z Litoměřic byl 5. I. 1628 kmotrem synovi J. Bricknera, viz Teplý 1900, str. 35. Jde tu as o Václava Hoš-těckého, radního z Litoměřic.

Koutská (Koucká) z *Vajsenperku* (Weissenbergu) *Jenička* byla 15. VIII. 1629 km. dceři Petra Dyryxe; 29. VI. 1630 km. synu Jindř. Žezuly, srv. Teplý, 1900, str. 94, kde chyba tisku 29. X.; 12. IX. 1631 km. synovi exulanta. U Bílka, Konf., str. 1019 uvedená emigrantka Jana Koutská z Nov. m. Pr., jejíž dům byl 1. 1630 od cís. rychtáře ujat, jest snad totožná s Jeničkou.

Koutská Kateřina, choť Jana Koutského, viz Teplý 1900, str. 95.

Koutský z Jenštejna, Matěj, prokurátor z Prahy, Kezelius praví o něm ve své Mladoboleslavské kronice, str. 664: 1634, 8. (18.) IV. zemřel p. Matěj Koutský z Jenštejna, někdy vzáctný měšťtín pražský, exulant v městě Pirně, a mezi nepoctivými na zadním krchově pohřben. Nechtěli mu povolití sepultury mezi jinými poctivými, že byl prý kalvinista a knězem Samuelem Martiniusem se nespravoval. Luterani na kalvinisty hůře nežli na římanokatolický nevrou a jich nenávidějí. — Podobně hovoří Nosidlo ve své Kronice, str. 77: že byl Koutský přes 80 let starý, pokojný a v národu svém dobře zasloužilý muž, kteréžto kněží v nenávist kalvinskou vezmouce žádným způsobem s ceremonií křesťanskou pohřbítí nedopustili. Až teprvé 21. IV., a to ráno, jakž brány otevřeli, beze vsí ceremonie na komorním voze od přátel vezen a provázen byl na zadní krchov a hrob mu poručeno vykopati na potupu nedaleko místa toho, kdež ti, kteří vězením trestáni jsou, pohřbeni bývají (něm. „am weitesten Friedhofe“). — Žil od r. 1631 v Perně s tchyní, se švagrovou a dvěma syny.

Koutský z Jenštejna Vojtěch, starší, z Nov. m. Pr., psal r. 1632 kurfiřtu saskému, že žije 4 léta v exilu a že to málo, co si z Čech přinesl, již dávno protrávil se ženou, 6 dětmi a čeládkou, soužen mimo to dlouhou nemocí v drahém bytě. 12. VIII. 1632 mu zemřela manželka a syn. Oženil se po druhé s Veronikou, s vdovou z Litoměřic, jež byla 31. V. 1634 km. dceří Zach. Hausmanna. Táž žádala r. 1635 saského kurfiřta o přimluvu při svých pohledávkách v Čechách; r. 1637 podepsala se svým manželem suppliku kurfiřtovi; r. 1640 zemřela v Žitavě. Srv. Bílek, Konf., str. 299; Schmertosch 1902, str. 114, č. 87. — V knize úmrtí zaznamenány jsou k 21. IV. a 27. X. 1629 úmrtí dvou dětí Vojt. Koutského, nepraví se však, jestli mladšího nebo staršího; v knize účtů pohřebních jsou uvedeni mezi těmi, kdož kostelu nic nedali a od nichž se nic nedostane; podobně je tomu při úmrtí dítěte 18. VIII. 1631. „Herr Kautzky“ je 17. VII. 1637 kmotrem dceří Bur. Brodského. — Za pohřeb zapláceno pouze při úmrtí první choti 1632 pět kop a při synovi 12. VIII. 1632 taktéž pět kop.; v účtech se praví „Alberti Kausky Sohn bei Hans Zimler“; v knize úmrtí píše se k tomu datu: Ein böhm. Madel bei Zimler.

Koutský z Jenštejna Vojtěch, ml., z Nov. m. Pr. 2. VIII. 1631 byl km. synovi Jana Haldiusa z Neuenperka. Byl obviněn z kacířství. R. 1632 ztratil manželku a sám zemř. 23. VIII. t. r.; za hrob zapláceno 5 kop. Za jeho pozůstalé děti podepsala prosbu exulantů v r. 1637 jejich babička Anna Huberová, vdova z Pra-

hy. Srv. Bílek, Konf. 299, 1020; Schmertosch 1902, str. 114.

Koutský Václav kmotrem 12. IX. 1631, srv. Teplý 1900, str. 95; jmění jeho konf. r. 1624, viz Bílek, Konf., str. LXXVII.

Kozel z Pečlínovic Ondřej, z Prahy, žil r. 1629 s matkou a sestrou v Perně, srv. Schmertosch 1902, str. 129, č. 106.

Kozelek Martin, v Perně 14. X. 1628, viz Teplý, 1900, str. 35.

Kozelka z Hřivic Litolt odešel do Perna, neustanoviv plnomocníka pro správu zanechaného statku; cis. listem z 31. III. 1629 dostal povolení, zdržovati se 6 neděl v Čechách; srv. Bílek, Ref., str. 189; 16. VIII. 1629 napsal tu do památníku: V pána Boha doufám, — v neštěstí nezoufám. — Boží moc — jest ve všem mně pomoc, viz Holínová, 1909, str. 140. Žil tam se dvěma sestrami, viz Schmertosch 1902, str. 130, č. 107. Pohřben tam 8. I. 1634.

Kozelková z Hřivic Estera, snad sestra předchozího, podepsala prosbu exulantů r. 1637, viz Schmertosch, l. c.

Kozelková z Hřivic Uršula, z Prahy, svobodná, zemř. 19. XI. 1632. Srv. Schmertosch, l. c.

Krakovský Samuel, z Mělníka, žil 1631 v Perně. Toho roku byl při východu do Čech při trhu v Litoměřicích uvězněn. Srv. Bílek, Ref., str. 89.

Král (? Grahl) Martin z Litoměřic. Manželka Dorota 22. VIII. 1627 km. synovi Bart. Hadra z Litom.

Král (? Grahl) Michal, z Čech. 1. VI. 1636 zemř. dcera, 29. II. 1638 syn.

Kranc (Krantz) *Vojtěch*, z Mělníka. Nar. se mu 8. XII. 1635 syn Křištof Abraham. Km.: Abr. Winkler, Jirí Ritter, Melch. Bartel, pí Apol. Wentzerová, pí Liduška Velbicová.

Krásel Jiří; dcera jeho Marie 3. II. 1643 km., viz Teplý 1900, str. 96.

Krawesky (?), exulant v Perně, viz Pescheck, Exul., str. 161.

Krebes (?) *Václ.*, z Prahy; žena jeho pohřbena 23. X. 1634.

Kremützer Vavřinec, z Milévka, kmotrem 5. III. 1633, viz Teplý 1900, str. 95.

Krenich (viz též Kernich) *z Hollachu*, kdysi farář v Prackovicích, exuloval r. 1625 do Perna; viz Pescheck, Exul. str. 37; zemřel 31. I. 1632, viz Pescheck, Gegenref. II, str. 525. Srv. též Krejnský z Krejnic Jan, Schmertosch, 1901, str. 337, pozn. 211.

Kreusche (Kreusel) *Mikuláš*, z Ústí, kožešník. 23. III. 1628 zemř. mu dcera, 29. VI. 1628 dítě, 20. II. 1634 syn. 20. IV. 1631 se mu nar. dcera Dorota; jedna z kmoter Sabina Bergmannová. Manželka jeho kmotrou 22. X. 1629 (Mich. Kreuselin, die böhm. Weißgerberin).

Kreyel Martin, z Prahy, 24. I. 1630 km. synovi M. Kelbla. Viz Teplý 1900, str. 35.

Křínecký z Ronova sv. p., Jan Albrecht ml. Dlel 15. IX. 1630 v Perně, viz Holínová 1909, str. 140; o osudech jeho viz Bílek, str. 189/90. Byl sice r. 1623 od žaloby pro účastenství ve vzpouře zproštěn, ale odešel při reformaci ze země. Sr. Schmertosch 1901, str. 340, nesprávně, že odešel teprve po r. 1650 ze země.

Křínecký z Ronova sv. p. Jiří žil v Perně 30. I. 1631, viz Holínová 1909, str. 140. Vystěhoval se do Saska s bratrem Bohuslavem a sloužil r. 1631 ve vojsku saském, jsa ubytovatelem vojenským na St. m. Pr. R. 1632 se vrátil do Saska, a žil pak v Drážďanech, viz Schmertosch 1901, str. 295 ad. V Čechách měl statek Dětenice, který byl již r. 1620 popleněn a 1622 konfiskován. Křínecký odešel pro náboženství ze země se ženou, dítětem, otcem, bratry a sestrami, jakož i čeládkou, celkem asi se 30 osobami; sr. Schmertosch 1902, str. 132, č. 112. S manželkou a dcerami (nebo sestrami?) byl kmotrem 13. XI. 1933 synovi Kelbla, viz Teplý 1900, str. 95. Manželka jeho Žofie, roz. z Lukavic, žila r. 1656 v Sasku, ale umírá r. 1659 v Praze, viz Schmertosch 1902, str. 133. — Zmíněný bratr Bohuslav přeložil Historii král. Kristova 1632.

Krocínovský Matěj, kdysi děkan v Rychnově a j., dostal v l. 1628/9 4 gr. podpory.

Krumlovský, ze St. m. Pr. Manželka jeho Markéta pochována 12. II. 1632. — Sr. Rybička, Pam. Arch. I, sl. 257, že Eštera Krumlovská, sestra Samuela Adama z Veleslavína, se vystěhovala pro náboženství z vlasti do ciziny, kde zemřela.

Krupský (Krupius, Cruppius) Pavel viz Zíbrt, Bibliografie České Historie IV, č. 9253.

Kubacht, Pescheck, Exul. str. 161. Snad *Mat. Kubát*, jenž byl 26. I. 1632 kmotrem synovi Václ. Henniga.

Kubic (Gubitz) Pavel, měšťan St. m. Pr., pohř. 19. VI. 1631. Manželka jeho Lidmila zemř. již 26. VI. 1630. Pohřební kázání měl Sam. Martinus z Dražova.

Kučera Havel, z N. m. Pr. Vdova jeho pohř. 29. IV. 1636.

Kučera (Kutscher, Gutzscher, Gutzschera) Jan, z Prahy. Zemř. 27. II. 1630 buď on neb syn; za hrob 34 gr.; jiný Jan zemř. 18. XII. 1631.

Kühn August, z Prahy, nejv. strážmistr vojenský, kapitán. 24. III. 1631 mu zemř. žena. Oženil se po druhé a nar. se mu syn Jan Fridrich 26. I. 1636. Tři děti mu umřely: 27. III. 1634, 19. II. 1636 a 6. III. 1637.

Kukla z Taurnerka David, měšť. St. m. Pr., choť Dorota

Kuklová z Nyštic. R. 1629 odešel do Perna a r. 1631 se vrátil se saským vojskem, pročež byl komisí fridlandskou odsouzen, viz Bílek, Konf., str. 310. 17. IV. 1628 byl mezi vyslanci exulantů do Drážďan, viz Nosidlo, Kronika, str. 42. R. 1629 je svědek při kšaftování v Perně; 22. VIII. 1632 odkázal celé své jmění a jmění své manželky svému strýci Janu Kuklovi a své sestře panně Dorotě Kuklové z Taurnerka a dětem vlastní sestry Janovi a Lidmile Beřkovským z Děvína, vše ve stejných dílech. Svému švagrovi Janu Mostníkovu odkázal dům, řeč. Havířovský na St. m. Pr. a peněžní legát druhému švagrovi Danielovi Mostníkovu, viz Pirn. Testamentbücher 1632, č. 104. Knihovnu odkázal svému strýci Janu Kuklovi. Pohřben byl 25. VIII. 1632, za hrob nedáno nic. Kusý náhrobní nápis zachoval Feyerfeil, str. 16/17. Srv. Schmertosch 1902, str. 134, č. 114.

Kukla z Taurnerka Jan, měšťan a senátor St. m. Pr. R. 1631 připsal mu kazatel Martinius z Dražova pohřební kázání nad Troilem Hagiochoranem, poněvadž byl „konsors v ochraňování panny Anny v sirobě zůstávající“, t. j. poručníkem dcery Troilovy. 19. IV. 1630 byl km. synu Václ. Hájka z Prahy, 3. V. 1632 km. synu Jana Rose, 23. XII. 1636 km. synu Dan. Hubria, 24. III. 1637 synu Prokopa Syrůčka; zdržuje se tam ještě r. 1651, kdy obdržel pas do Čech. Srv. Schmertosch 1902, str. 134. — 12. IX. 1632 zemřela „wohledle und vieltugendhafte Frau Guckellin“; je to patrně příbuzná buď Davida nebo Jana Kukly, jenž je v kostelních knihách uváděn jako Guckel nebo Guckol.

Kulhánek Jiří, jinak *Jelínek* byl 6. VI. 1628 kmotrem v Českém kostele perenském.

Kulka Jan, z Prahy, podepsal r. 1629 patent o almužnu. Není to Kukla Jan?

Kuněk Melichar, z Litoměřic, byl 5. I. 1628 kmotrem synu H. Bricknera, viz Teplý 1900, str. 35.

Kuneke Jan Křištof, urozený pán z Čech, 6. VII. 1629. Viz Teplý 1900, str. 35. Zdá se být zkomolené jméno.

Kutina Šimon, z Prahy, pohř. 16. IV. 1632.

Kytlar (Kitteler, Gütler) *Kašpar*, z Litoměřic, německý exulant, Čechům nepřívznivý, jak praví o něm Nosidlo, str. 75. 6. VIII. 1633 se mu nar. dcera Anna; km. byli Adam Douša, pí Barb. Schwengfeldová a pí Sabina, manž. Jana Štěpána. Manželka Anna byla km. dceři Zach. Hausmanna a 16. III. 1631 dceři Jana Štěpána. Srv. Bílek, Konf., str. 1135.

von Laba Martin, farář. Zemřelo mu dítě v Perně. Viz Pescheck, Exul. 37. Jde tu o zkomoleninu.

Labatzky Šimon, z Prahy. 23. XII. 1627 se mu nar. syn Jan

Fridrich. Km.: lékárník Theof. Jacobsus, Jan Houška z Litom., Daniel Kohout z Lichtenfeldu, Lidmila, manž. Sixta a Lidm., manž. Celestýna.

Labius (Labe Jiřík?), z Prahy. Pohř. mu 31. VII. 1634 dítě.

Laipster (?) ze Sutořice Vilém, uroz. pán, 6. V. 1630. Viz Teplý 1900, str. 94.

Lampachová Sabina, roz. Chuchelská z Nestajova; 26. X. 1637 přimlouvá se kurfiřt saský u císaře za její nároky na trčkovském panství v Čechách, viz Schmertosch 1901, str. 322, pozn. 138. Podepsala r. 1637 supplikaci exulantů, viz Schmertosch 1902, str. 134, č. 116.

Landšadel (Landscherer?) Jan z Prahy. Manž. jeho Suzanna byla 18. X. 1627 kmotrou dceři Dav. Boehmera z Prahy.

Lange von Kvaendorf Pavel, z Prahy, od r. 1629 v Perně; r. 1636 ženat, 1637 podepsal suppliku. Bílek, Konf., str. 847; Schmertosch 1902, str. 114.

Langenberger (Lanzenberger?) Jan, z Ústí. Zemř. 18. VII. 1627. Manž. jeho Barbora kmotrou 7. VI. 1625 a 20. VII. 1628; provdala se 26. VII. 1629 za Václ. Henniga z Pokratic. Dcera Barbora km. 28. XI. 1626 dceři Jana Otta z Ústí, 13. III. 1627 synovi Jak. Wagnera. Srv. Pescheck, Exul. str. 37, 161; týž, Gegenref. II, str. 524.

Laubský z Lub (Lubský) Fridrich odešel r. 1628 do Pernu, kde se oženil r. 1636 s Annou Kateřinou, roz. Kelblovou; r. 1638 obdržel pas do Čech, r. 1639 za švédského obležení zemřel. Vdova utekla do Žandavy, kde jí r. 1640 zemřela dcera. Byla nemajetná a žádala často o pasy do Čech. Krátce před smrtí žádala o pas do Čech na statek Horosedlo v Prácheňském kraji, jenž patřival jejímu švagrovi. Srv. Schmertosch 1902, str. 135.

Josef Tamchyna:

NÁHROBNÍ DESKY TAMCHYNŮ Z DOUBRAVICE.

Vysoký Újezd, okres Opočno.

1. V kostele Vysoko-Újezdském l. 1508 pochován jest Jan Tamchyna z Doubravice.

Náhrobní deska zazděná v chrámové předsíni nese nápis:

Żeta panie patnactisteho osmeho wstrzedu przed kmiotnou niediel
umrzel (stateczny) rytirz pan tamchyna z dubrawice
proste za duszi . . .*

(znak půl parohatého jelena).

2. Rychnov nad Kněžnou.

V Rychnově nad Kněžnou zazděna zevně kostela sv. Havla náhrobní deska kamenná s nápisem kolem znaku dosti zachovalým. Lze čísti:

L. N. PANIE 1575 VROZENA PANNA DOROŤA
TAMCHINKA Z DAVBRAWICE ŻIWOT SWUG
DOKONALA.

3. Meziříčí.

Ze zbořeného kostela sv. Kateřiny v Meziříčí u Opočna se zachovaly dvě náhrobní kamenné desky, jež byly r. 1748 znovu zazděny na tamní márnici. Na jedné desce jest postava rytíře v brnění, dole u nohou s pravé strany ve znaku půl paroha-tého jelena na štítu i na helmě vzpřímeného do levé strany a s levé strany dole helm s chocholy.

Latinský nápis označuje, že zemřel r. 1623 Jan Tamchyna z Doubravice, dědičný pán na Tošově.

Na druhé desce s postavou paní jest nápis, že r. 1619 zemřela Alžběta, manželka pana Jana Tamchyny z Doubravice (z pamětní knihy fary v Meziříčí).

4. Bílý Újezd u Dobrušky.

Vilém Vostrovský ze Skalky byl ženat s Maruší, jinak Markétkou, dcerou Benjamina Tamchyny z Doubravice a na Tošově a nechali udělati v kostele Bílo-Újezdském lavici a za ní po stěně opěradlo s malbou ve třech polích.

V prvním poli jest znak se dvěma pstruhy a zlatým nápisem nad znakem v oblouku.

WILIM WOSTROWSKY ZE SKALKY A NA SKALCE.

V druhém poli jest pouze letopočet 1597.

V třetím poli znak Tamchynů z Doubravice půl jelena vzpřímeného do levé strany s nadpisem nad znakem.

MARKĚTA WOSTROWSKA Z DAWBRAWICE
A NA SKALCE.

RODOPISNÉ ROZHLEDY.

Novým ředitelem českého zemského archivu jmenován byl *pan vrchní archivní rada PhDr. Bedřich Jenšovský*, pilný pracovník s bohatými zkušenostmi. Nar. 24. září 1889 na Král. Vinohradech a jest již od roku 1913 archivářem Zem. archivu v Praze. Mezi jeho četnými spisy sluší jmenovati: *Politika kurfiřta saského v Čechách za Rudolfa II.*, *Archivy a edice, Z Vatikánských archivů*, *O vrácení ital. archívalií z rakouských archivů*, *Z českoslov. historického ústavu v Římě*, *Knihovna Barberini a čes. výzkum v Římě*, *Zpracování III. svazku Monumenta Bohemiae Vaticana (Acta Urbani V. 1927)*.

18. února slavil šedesátileté jubileum řádný profesor všeobecných dějin na Karlově universitě *Dr. Josef Šusta*, jehož práce významávají se tím, že vedle kultury doby pronikají i do stránek hospodářských a sociálních. Jeho rodiště Třeboň plné zkazek a tajů dob starých zajisté mělo vliv na duši jeho a vzbudilo lásku k práci dějepisné. Z jeho četných spisů uvádíme hlavně *Záviše z Falkensteina*, *Dvě knihy českých dějin (Poslední Přemyslovci a Počátky Lucemburské)*, *Dějiny Evropy*, jež napsal vedle veliké řady jiných prací. Kéž ještě dlouhá léta zůstane práci své zachován!

23. února slavil sedmdesátileté jubileum hudební skladatel a literární historik ministerský rada v. v. *Rudolf Fr. Procházka*, potomek staropražské šlechtické rodiny, která vždy hrda byla na to, že patří mezi stavy české. Mezi řadou jeho prací sluší zmíniti se o tom, že krásně přeložil do němčiny naši hymnu „Kde domov můj“. V uznání svého životního díla poctěn byl státní cenou. Přejeme jubilantovi mnoho zdraví do další řady let.

25. února slavila se smutná památka uplynutí 300 let od přišerné noci, kdy 25. února 1634 na rozkaz velitele města Chebu Gordona zavraždění při hodokvasu nejvěrnější Albrechta z Valdštejna, pánové Adam Trčka, Vilém Vchynský, Illov a rytmistr Neumann, po nich pak ve své ložnici sám generalissimus Albrecht z Valdštejna, vévoda meklenburský, frýdlandský, zaháňský a hlohovský. Pocházel ze staročeské rodiny Markvarticů. Historický klub vydal péčí *prof. dra Pekaře a dra Zdeňka Kristena* publikaci překladů relací dvou Vadštejnových vrstevníků a účastníků jeho konce Jaroslava Sezimy Rašina z Ryzmburka a Octavia Piccolominiho s vysvětlujícími komentáři pod titulem „Odhalení o Valdštejnově zradě a smrti“. Na první z těchto relací založil prof. Pekař svoje veliké dílo o Valdštejnovi.

Moravský rod Kusých z Doubravice. Rodopisné prameny tyto zpracoval částečně MUDr. Emanuel Kusý, odborný přednosta bývalého ministerstva ve Vídni, jednak Dr. R. Fischer a profesor Vlast. Ambrož s doplňky JUDr. Emanuela Kusého-Důbrav. R. 1491 a 1500 držel panství Bohutice Jiří Kusý z Mukoděl (Nekoděl). Štěpánu a Vilému Kusému z Nekoděl 1627 Ferdinandem II. statky konfiskovány, načež rodina přestěhovala se do Doubravice, zchudla a ztratila šlechtictví, jehož opět nabývá MUDr. Emanuel Kusý, odb. přednosta ve Vídni r. 1893, ale již s novým přídomkem z Důbrav. Jeho syn JUDr. Emanuel Kusý-Důbrav je odborovým přednostou ministerstva obchodu v Praze. Jediný syn tohoto pak a poslední mladý dědic jména i rodu Kusých zahynul bohužel tragicky, zřítiv se 18. září 1922 se severní stěny Triglavu.

V Kutnohorských příspěvcích VIII. ř. sešit 2. přináší *Jan Fiala* ve svém příspěvku k místopisu Kutné Hory *Dvory ve vnitřní Kutné Hoře* mnoho materiálu jmenného od r. 1428 až do 1852.

V časopisu rodopisné společnosti českoslov. v Praze red. Dr. A. Markus roč. V. sešit 2. pokračuje A. Markus ve svém článku o Janu Helblingovi z Hirzenfeldu, Dr. J. Řehák přináší práci o rodokmenu Tachecí-Kohejl, Dr. Ignác Horníček dokončuje svůj článek o rodopisu a fotografování, Boh. Petr pak podává přehled úředníků a zřízenců na Bílých a Červených Poličanech v 16. až 19. věku.

V Sudetendeutsche Familienforschung red. Franz Josef Umlauft a Dr. Franz J. Wunsch 6. roč. 2. sešit uvádí Dr. Hans Goetz uspořádání tabulek předků a rodokmenů ve formě kartotékové, ve článku dra Gerharda Eise Altgermanische Bauernart je charakteristikou starého Germána shrnuto ve větě: „Výše než život a všechny jeho statky cení starý germánský válečník — sedlák — svoji čest.“ Dr. Ludwig Halla přináší celou řadu znaků šlechtických patriciů Jihlavských. Mauriz Trapp uvádí stáří moravských matrik, z nichž nejstarší jsou v Brně u sv. Jakuba z r. 1587, v Moravské Třebové z r. 1587, ve Svitavě 1588. Erika Dietl uvádí nahodilě nálezy z nejstarších Křtících Matrik Treunických 1572 až 1590. Albin Göhlert: Rodinná jména z Křtící matriky v Katharinabergu od 1604. W. Oppl vypisuje Fulnecké smlouvy manželské od roku 1583 do 1695.

Dr. V. J. Matina.

ZASLANÉ PUBLIKACE:

Moravský Rod Kusých z Doubravice. Na základě studií starosty hlav. města Olomouce JUDra Richarda Fischera a profesora Vlast. Ambrože vydal a vytiskl Viktor Gusek v Kroměříži.

Časopis Společnosti přátel starožitností československých v Praze ročník XLI., č. 3.—4., red. Josef Pelikán.

Kutnohorské příspěvky k dějinám vzdělanosti české VIII. řady, 2. sešit vyd. archaeologický sbor „Wocel“.

Zájmy českých Exulantů roč. I. č. 1. vyd. Pracovní sbor českých Exulantů v Praze II., Vyšehradská 25.

Časopis rodopisné společnosti československé v Praze roč. V. 2. sešit, red. Dr. Ant. Markus.

Sudetendeutsche Familienforschung 6. roč. 2. sešit vydáv. od Zentralstelle v Ústí nad Labem, red. Dr. Franz Josef Umlauft a Dr. Franz J. Wunsch.

Familiengeschichtliche Blätter vyd. Zentralstelle für deutsche Personen- und Familiengeschichte, Leipzig. Red. Dr. Johannes Hohlfeld. Roč. 31. sešit 10, 11, 12. Roč. 32. sešit 1, 2.

Mitteilungen des Roland, Dresden, Verein zur Förderung der Stamm-, Wappen- und Siegelkunde, und der sächs. Stiftung für Familienforschung, Dresden am Taschenberg 3. Roč. 18. sešit 11/12.

Vincenc Jan Matina: Velká doba. Padesát časových epigramů vydal v bibliofilské úpravě sám autor v počtu 200 exemplářů. Vytiskla knih-tiskárna Václava Palána na Král. Vinohradech v únoru 1934. Kniha k dostání u autora Praha II., Jircháře 10.

ZPRÁVY SPOLKOVÉ.

Dne 18. ledna 1934 konána byla o 19.30 hod. v kavárně Šindelářově na Václavském náměstí 5. řádná valná hromada, na níž schválen zápis z minulé valné hromady. Ze zprávy pana jednatele Matáska akcentována hlavně změna názvu jednoty, poukázáno na příliv nových členů vzdor veliké finanční krizi, načež s pochvalou vyslechnuta zpráva pana pokladníka Jos. Tamchyny, dle níž jevila se ke dni 31. prosince hotovost u pražské městské spořitelny Kč 1277.10, u poštovní spořitelny Kč 730.25, v příruční pokladně 575.45, z čehož ovšem připadá platiti 3.—4. číslo Sborníku. S díkem kvitován dar 200.— Kč od Městské pražské spořitelny v listopadu 1933. Po prohlédnutí účtů revisory p. Kamareitem a p. Cidlinským odhlasováno výboru jednomyslné absolutorium. Poté vykonány volby nového výboru, při nichž zvoleni pánové: předsedou Dr. Vincenc Jan Matina, místopředsedou JUC. Jaroslav Škréta, jednatelem Dr. Jan Rejsa-Kolkovský, pokladníkem Josef Tamchyna, poradcem rodopisným Ladislav Matásek, zapisovatelem Josef Cidlinský, archivářem Vilibald Kamareith, sl. Boloňská Anna a p. Josef Mlázovský revisory účtů, dalším výborem p. Václav Ráb, náhradníky p. Schlumperger a p. Václav Jílek.

Na návrh předsedy, jenž nejdříve ocenil činnost rodopisnou pana vrchního ředitele knihovny Národního musea dra Josefa Volfa, a vzdal mu díky za podporu našeho Sborníku, zvolen pan Dr. Josef Volf jednohlasně čestným členem jednoty a ustanovena delegace, jež odevzdá mu čestný diplom. — Poté podány návrhy na důkladnější změny stanov, jež ihned byvše propracovány a valnou hromadou schváleny budou předloženy zemskému úřadu.

Mezi novými členy vítáme pana Jaromíra Pilnáčka a paní Josefu Mikanovou, choť lékárníka v Hlubočepích.

Žádáme pány členy, aby laskavě platili příspěvky a docházeli pilně do schůzí, jež konají se pravidelně každý čtvrtek večer po 8. hodině v levém boxu v přizemí kavárny v Obecním domě v Praze.

Členové, badejte pilně ve svých rodokmenech, a kteří můžete dokázat souvislost se svými šlechtickými předky, uplatňujte nároky na stávající nadace pro svoje děti, neboť zrušením šlechtictví nezanikly nároky příslušníků šlechtických rodů.

V prosinci 1933 přinesly téměř všechny naše velké listy zprávu o rozhodnutí nejvyššího správního soudu v tomto smyslu. Citujeme zde článek Národní Politiky a Pražského Večerníku ze 2. prosince 1933.

Zrušením šlechtictví u nás nezanikly t. zv. šlechtické nadace. Tak uznal Nejvyšší správní soud nálezem č. 17323/33, při čemž usuzoval takto: Zákon č. 61/18, zrušivší šlechtictví, zakázal toliko užívání rodných jmen s přídomkem nebo dodatkem, vyznačujícím šlechtictví, a zrušil všechna práva, z titulu šlechtického plynoucí. Ale tím se nestala bezpředmětnými ustanovení studentských a pod. nadací, pokud je jimi nabytí resp. užívání nadace vázáno na průkaz původu z určité kvalifikovaného rodu, t. j. šlechtického. Zákon č. 61/18 odstranil sice *zevnější vlastnost* osoby jako šlechtice a práva z této vlastnosti plynoucí, t. j. privileje stavu, vesměs rázu veřejnoprávního (při volbách, při dosažení určitých úřadů a hodností, virilní členství v zákonodárných sborech, právo na erby a pod.), neodstranil však ani osoby, resp. souhrny osob, rodu a původ z nich, které tu nadále trvají, ani práva, založená na sotkromoprávních titulech, jež měly na mysli určité kvalifikované osoby, pocházející z takových rodů, někdy

i blíže určených. Rody ty a jejich potomstvo, i když pozbylo titulů a privilegií šlechtických, zůstávají i nadále okruhem možných participantů nadace. Nadační podmínka, aby uchazeč pocházel z určité kvalifikovaného rodu, je stále ještě splnitelná a zjišťuje se jako kterákoli jiná podmínka, na př. určitá domovská příslušnost uchazečova a pod. Zp.

Šlechtictví zaniklo, ale nezanikly nároky příslušníků šlechtických rodů.

Strakova akademie nemůže býti zcizena.

Nejvyšší správní soud zabýval se v posledních dnech případem majitele velkostatku Smečna, který se bránil proti tomu, aby musil přispívat na studentskou nadaci, zřízenou roku 1670 Františkem Adamem Eusebiem, hrabětem ze Žďáru, pro 12 studujících, z toho 8 chlapců stavu rytířského a 4 stavu měšťanského. Povinnost ta, vtělená na nemovitostech velkostatku, činí ročně 1200 kop míšenských grošů, převedených na dnešní měnu. Majitel velkostatku namítal, že jest dosud zavázán poskytovat nadaci 4 hochům stavu měšťanského, že však povinnost poskytovat jí též osobám stavu rytířského zanikla zákonem o zrušení šlechtictví z r. 1918. *Nejvyšší soud tuto námítku neuznal, protože zákonem sice bylo zrušeno šlechtictví, ale nezanikly rody, které si mohou činiti nárok na tuto nadaci.*

Toto rozhodnutí je velice důležité. Můžeme je aplikovat na Strakovu akademii, zřízenou pro šlechtické synky českého původu katolického náboženství. Strakova Akademie byla po převratu zcizena svému účelu, ale kdyby kterýkoli příslušník šlechtických rodin žádal o přijetí do Strakovy Akademie a byl odmítnut, mohl by uplatňovat své nároky, dovolávaje se na rozhodnutí Nejv. soudu, podle něhož zrušením šlechtictví nezanikly nároky příslušníků těchto rodů na nadaci.

OBSAH:

	Str.
Dr. Josef Volf: Čeští exulanti v matrikách perenských. VI.	1
Josef Tamchyna: Náhrobní desky Tamchynů z Doubravice	7
Dr. Matina: Rodopisné rozhledy	9
Zaslané publikace	10
Zprávy spolkové	11

P R A H A 1934

NÁKLADEM „JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ“
V PRAZE II., JIRCHÁŘE 10.

KNIHTISKÁRNA „ORBIS“, PRAHA XII.